

วัตถุประสงค์ของการบวช มีเพียงประการเดียว

คือ ทำพระนิพพานให้แจ้ง เพื่อสลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์
ด้วยการบำเพ็ญสมณธรรม

๑๙ มีนาคม ๒๕๔๘

บวชเป็นพระต้องบำเพ็ญสมณธรรม

ชีวิตจึงจะมีความสุขทุกวัน

แต่ถ้าบวชแล้ว ไม่บำเพ็ญสมณธรรม

ไม่ค่อยเกิดประโยชน์ มันจะซังกะตายอยู่

ใจจะฟุ้งซ่าน อย่างนี้อยู่นาน อยู่ไม่ทน

๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๘

บวชแล้วต้องสังัดจากกาม และบาปอกุศลธรรม

๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๘

ทำสมาธิให้สังัดจากกาม จากอกุศลธรรม

ให้ใจตั้งมั่นอยู่ภายใน ก็จะได้ความสุขจากสมาธิ

เป็นความสุขที่ไม่มีอะไรมาเสมอเหมือน

คือ หาไม่ได้ในที่อื่น นอกจากที่ใจหยุดใจนิ่ง

แล้วจิตก็มีกำลังเอง ที่เรียกว่า “กำลังใจ”

กำลังใจที่อยากจะสร้างแต่กุศลธรรมให้ยิ่งๆ ขึ้นไป

๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๘

กำลังใจจะเกิดขึ้น ต่อเมื่อเราบำเพ็ญสมณธรรม

๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๘